

Sygn. akt I C 441/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: aplikant aplikacji sędziowskiej P. K.

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 7.892,87 zł (siedem tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote 87/100);
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz M. S. kwotę 6.922,39 zł (sześć tysięcy dziewięćset dwadzieścia dwa złote 39/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. zasądza od M. S. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 536,20 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych 20/100) tytułem kosztów procesu;
5. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych kwoty :
 - a) 54,92 zł (pięćdziesiąt cztery złote 92/100) od M. S.;
 - b) 36,60 zł (trzydzieści sześć złotych 60/100) od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

Sygn. akt I C 441/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2017 roku M. S. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł. o zapłatę kwoty 17.346,39 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem dalszej części odszkodowania (ponad wypłaconą kwotę 1.860,87 złotych) wynikającego z umowy ubezpieczenia z dnia 9 lutego 2015 roku w związku z dokonanymi przez wicherę z dnia 18 listopada 2015 roku zniszczeniami budynku mieszkalnego przy ul. (...) w G., a także przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k.3 – 5)

W odpowiedzi na pozew z dnia 16 czerwca 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wniosła o oddalenie powództwa oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko procesowe pozwana, nie kwestionując zasady swej odpowiedzialności, wskazała, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 1.860,87 złotych w dniu 7 stycznia 2016 roku oraz 7.892,87 złotych w dniu 17 maja 2017 roku w pełni zaspokajają roszczenia powoda wynikające z przedmiotowej umowy. Pozwana podniosła bowiem, że zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia przedstawiony przez ubezpieczonego rachunek poddany został weryfikacji co do wysokości kosztów i zakresu robót. Za uzasadnione uznano jedynie koszty w wysokości 12.766,68 złotych. Koszty te następnie zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia zostały pomniejszone o zużycie techniczne, tj. utratę wartości mienia stanowiącego przedmiot szkody wynikającą z okresu jego eksploatacji.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k.34)

Pismem procesowym z dnia 28 czerwca 2017 roku powód cofnął pozew w zakresie kwoty 7.892,87 złotych.

(pismo procesowe z dnia 28 czerwca 2017 roku k. 51 – 52)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 9 lutego 2015 roku J. S. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w Ł. umowę ubezpieczenia (...) nr (...). Umowa ubezpieczenia obejmowała m.in. ubezpieczenie od zdarzeń losowych (w tym huraganu) budynku mieszkalnego ze stałymi elementami położonego przy ul. (...) w G. wybudowanego w roku 1982, zaś osobą ubezpieczoną był M. S.. Jako sumę ubezpieczenia wskazano kwotę 700.000 złotych, zaś wartość ubezpieczeniową określono jako „rzeczywistą”. Okres ubezpieczenia rozpoczynał się w dniu 22 lutego 2015 roku, kończył natomiast w dniu 21 lutego 2016 roku.

Zgodnie z uzgodnieniami stron do zawartej umowy ubezpieczenia miały zastosowanie Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) zatwierdzone uchwałą zarządu ubezpieczyciela nr (...) z dnia 4 grudnia 2013 roku.

Zawierając umowę, ubezpieczający złożył oświadczenie, iż przed zawarciem umowy ubezpieczenia otrzymał on tekst Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...), zapoznał się z nim i zaakceptował ich treść.

(polisa nr (...) k.20 – 21)

Zgodnie z § 38 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) Ogólnych Warunków Ubezpieczenia należne odszkodowanie należy obliczać zgodnie z przyjętym w umowie ubezpieczenia rodzajem wartości dla danej grupy mienia, do wysokości ustalonej w umowie sumy ubezpieczenia lub ustalonego w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia limitu odpowiedzialności, z uwzględnieniem następujących zasad: w przypadku ubezpieczenia budynku mieszkalnego/ budynku mieszkalnego ze stałymi elementami/ części budynku mieszkalnego, garażu znajdującego się w bryle budynku mieszkalnego według wartości rzeczywistej albo według wartości nowej dla budynków do lat 20.

Natomiast w myśl § 38 ust. 18 omawianego dokumentu w przypadku mienia podlegającego naprawie wysokość szkody ustala się odpowiednio do zakresu rzeczywistych uszkodzeń spowodowanych wypadkiem ubezpieczeniowym, według przeciętnych cen zakładów usługowych lub cenników stosowanych na obszarze, w jakim wystąpiła szkoda albo na podstawie rachunku naprawy, jeżeli rachunek ten zawiera szczegółową specyfikację wykonanych prac. Rachunek kosztów podlega także weryfikacji przez ubezpieczyciela co do wysokości kosztów, zakresu robót oraz użytych materiałów.

Ponadto w § 2 zawarte zostały definicje stosowanych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia terminów. Zgodnie z nimi przez wartość nową należy rozumieć wartość odpowiadającą kosztom odtworzenia mienia do stanu nowego, lecz nie ulepszono (pkt 86), przez wartość rzeczywistą należy zaś rozumieć wartość nową mienia pomniejszoną o zużycie techniczne (pkt 85). Zużycie techniczne oznacza natomiast utratę wartości mienia stanowiącego przedmiot szkody wynikającą z okresu eksploatacji, jakości i trwałości materiałów, z jakich został wykonany, jakości prac budowlanych i instalacyjnych, sposobu użytkowania oraz prowadzonej gospodarki remontowej.

(Ogólne Warunki Ubezpieczenia obowiązujące od dnia 10 lutego 2014 roku k.56 – 72)

M. S. nie zapoznawał się z treścią polisy ani ogólnych warunków ubezpieczenia.

(dowód z przesłuchania M. S. k.76 – 78)

W dniu 18 listopada 2015 roku w G. miała miejsce wichura, wskutek której doszło do zniszczeń w budynku nr (...) położonym przy ul. (...). Na skutek wichury roślinność, którą pokryte były ściany budynku oderwała się od niego, zrywając tynk ze ściany szczytowej, a także opierzenie górnego zakończenia ściany szczytowej i okien na tej elewacji. Ponadto w trakcie wichury oderwana od ściany roślinność zerwała elementy ozdobne (narożniki imitujące piaskowiec) oraz pokrycie dachu w pasie ok. 1,5 m bezpośrednio przylegającym do zakończenia górnego ściany szczytowej. Uszkodzeniu uległa też niewielka część ocieplenia budynku.

W celu usunięcia powstałych zniszczeń M. S. wynajął zewnętrzną firmę budowlaną, pomimo iż sam prowadzi działalność o takim profilu. Decyzja ta podyktowana była niemożnością wykorzystania własnych pracowników ze względu na zobowiązania wobec innych kontrahentów, a także chęcią uzyskania dokumentów potwierdzających koszty naprawy dla celów postępowania likwidacyjnego.

Prace naprawcze obejmowały ustawienie rusztowania z trzech stron budynku (ściana szczytowa oraz ściany boczne) w celu usunięcia resztek roślinności, a następnie oczyszczenie starych tynków i położenie nowych. Ponadto wymieniono uszkodzone elementy ozdobne oraz naprawiono uszkodzone opierzenia, pokrycie dachu i ocieplenie budynku. Prace remontowe trwały około 3 tygodni.

(dowód z przesłuchania M. S. k.76 – 78)

Naprawiając skutki wichury z dnia 18 listopada 2015 roku M. S. korzystał z usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Za świadczone usługi spółka w dniu 20 grudnia 2016 roku wystawiła na rzecz M. S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 19.207,26 złotych brutto z tytułu naprawy i remontu elewacji budynku w G. przy ul. (...).

Wykonane prace naprawcze obejmowały następujące elementy:

- zdjęcie i usunięcie zieleni (bluszcz) z elewacji i pocięcie i wywóz kontenerami: 84rbg x 28zł/godz. = 2.352 złotych; kontenery 4 szt. x 280 zł/szt. = 1.120 złotych,
- oczyszczenie elewacji: $164,5 \text{ m}^2 \times 5,50 \text{ zł/m}^2 = 902 \text{ złote}$,
- ustawienie i praca rusztowania: $220\text{m}^2 \times 6,40 \text{ zł/m}^2 = 1.408 \text{ złotych}$,
- wykonanie uzupełnienia ocieplenia grubości 8 cm (styropian + siatka +klej): $54\text{m}^2 \times 48 \text{ zł/m}^2 = 2.592 \text{ złotych}$,
- naprawa tynków III kategorii cem.-wap.: $67\text{m}^2 \times 24 \text{ zł/m}^2 = 1.608 \text{ złotych}$,
- wykonanie tynku szlachetnego mineralnego typu „baranek”: $80,50 \text{ m}^2 \times 33 \text{ zł/m}^2 = 2.656,50 \text{ zł}$,
- malowanie elewacji farbą silikonową (elewacyjną): $164,5 \text{ m}^2 \times 29 \text{ zł/m}^2 = 4.756 \text{ zł}$,
- naprawa opierzenia muru ogniowego szerokości 48 m: $60\text{mb} \times 65 \text{ zł/mb} = 390 \text{ złotych}$.

(faktura VAT nr (...)) wraz z zestawieniem prac k.28 – 29)

W dniu 14 grudnia 2015 roku M. S. za pomocą wiadomości e-mail zgłosił ubezpieczycielowi szkodę wyrządzoną przez zdarzenie pogodowe z dnia 18 listopada 2015 roku w należącym do niego budynku przy ul. (...) w G.. Jako szkodę wskazał on uszkodzenie elewacji ściany zewnętrznej szczytowej budynku wymagające prac polegających na

likwidacji i utylizacji oderwanej zieleni, oczyszczeniu elewacji z pozostałości roślinnych, wymianie tynku mineralnego elewacyjnego oraz malowaniu elewacji.

(zgłoszenie szkody – akta likwidacyjne, płyta CD k.48)

Decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku ubezpieczyciel przyznał M. S. kwotę 1860,87 złotych tytułem odszkodowania.

(decyzja z dnia 7 stycznia 2016 roku k.22–23)

Decyzją z dnia 3 lutego 2016 roku ubezpieczyciel, w wyniku rozpatrzenia odwołania M. S. od decyzji z dnia 7 stycznia 2016 roku, odmówił wypłaty dalszej części odszkodowania, przedstawiając jednocześnie wykonany przez siebie kosztorys naprawy ubezpieczonego budynku uzasadniający wysokość wypłaconego odszkodowania. Wyliczając kwotę należnego odszkodowania wartość napraw pomniejszona została o 23,6% tytułem zużycia technicznego budynku.

(odwołanie k.24, decyzja z dnia 3 lutego 2016 roku wraz z kosztorysem k.25-27)

Decyzją z dnia 16 maja 2017 roku ubezpieczyciel przyznał M. S. kwotę 7.892,87 złotych tytułem dalszego odszkodowania, która wypłacona została na konto ubezpieczonego w dniu 17 maja 2017 roku.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż łączną wartość szkody wyceniono na 9.753,74 złotych, ustalając uzasadnione koszty naprawy poniesione przez ubezpieczonego w kwocie 12.766,68 złotych, pomniejszając je następnie o 23,6% z tytułu zużycia technicznego budynku.

(decyzja z dnia 16 maja 2017 roku wraz z potwierdzeniem przelewu k.42 – 43)

Uzasadniony koszt remontu uszkodzeń budynku położonego w G. przy ulicy (...), powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 18 listopada 2015 roku wynosił 16.676,13 złotych.

Na koszt ten złożyły się następujące składniki:

- zdjęcie i usunięcie zieleni: $84\text{rbg} \times 26,18\text{zł}/\text{godz.} = 2.199,12$ złotych;
- kontenery: $4 \text{ szt.} \times 280 \text{ zł}/\text{szt.} = 1.120$ złotych,
- ustawienie i praca rusztowania: $122,17\text{m}^2 \times 6,40 \text{ zł}/\text{m}^2 = 781,89$ złotych,
- wykonanie uzupełnienia ocieplenia grubości 8 cm (styropian + siatka +klej): $54\text{m}^2 \times 48 \text{ zł}/\text{m}^2 = 2.592$ złotych,
- naprawa tynków III kategorii cem.-wap.: $67\text{m}^2 \times 24 \text{ zł}/\text{m}^2 = 1.608$ złotych,
- wykonanie tynku szlachetnego mineralnego typu „baranek”: $80,50 \text{ m}^2 \times 33 \text{ zł}/\text{m}^2 = 2.656,50$ zł,
- malowanie elewacji farbą silikonową (elewacyjną): $141,15 \text{ m}^2 \times 29 \text{ zł}/\text{m}^2 = 4.093,35$ złotych,
- naprawa opierzenia muru ogniowego szerokości 48 m: $60\text{mb} \times 65 \text{ zł}/\text{mb} = 390$ złotych.

Zgodnie z § 38 ust. 18 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia stopień zużycia technicznego nie jest uwzględniany przy szacowaniu wysokości szkody w przypadku mienia podlegającego naprawie.

(pisemna opinia biegłego z zakresu budownictwa k.92 – 100)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda oraz dokumentów przedłożonych przez strony, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie niniejszego postępowania, a także w oparciu o opinię biegłego z zakresu budownictwa.

Złożona w toku niniejszego procesu ekspertyza pozostawała spójna, logiczna, wewnątrznie niesprzeczna oraz wyczerpująco odpowiadała na zakresloną tezę dowodową. Uwzględniając treść przedłożonej opinii, wiedzę specjalną biegłego z zakresu powierzonej mu dziedziny, a także wieloletnie doświadczenie w przygotowywaniu ekspertyz na potrzeby postępowań sądowych o zbliżonej tematyce, nie ujawniły się żadne okoliczności deprecjonujące jej walor dowodowy dla potrzeb rozstrzygnięcia. Wnioski płynące z opinii, w tym brak podstaw do uwzględnienia zużycia technicznego budynku przy szacowaniu wysokości szkody, nie były również kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo, w zakresie, w jakim postępowanie nie zostało umorzone, zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Wobec tego, że powód cofnął pozew przed rozpoczęciem rozprawy w niniejszej sprawie co do kwoty 7.892,87 złotych, a nie wystąpiła żadna z przesłanek wymienionych w art. 203 § 4 k.p.c., postępowanie w zakresie cofniętego żądania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. podlegało umorzeniu.

Podstawę materialno prawną dochodzonego przez powoda roszczenia stanowił art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ponadto wzajemne prawa i obowiązki stron regulowane były zawartą pomiędzy stronami umową ubezpieczenia z dnia 9 lutego 2015 roku oraz stanowiącymi jej część postanowieniami Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

W pierwszej kolejności podkreślenia jednak wymaga, iż strony nie pozostawały w sporze co do zasady odpowiedzialności pozwanej za szkodę wyrządzoną przez zdarzenie losowe z dnia 18 listopada 2015 roku. Zasada ta, w świetle okoliczności sprawy, w szczególności treści łączącej strony umowy, nie budziła także wątpliwości Sądu. Bez wątplenia powód, jako ubezpieczony z tytułu przedmiotowej umowy, posiadał także legitymację czynną do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie w świetle art. 808 § 3 k.c. Spór ogniskował się natomiast wokół wysokości należnego powodowi odszkodowania i to do niej należy ograniczyć dalszą część rozważań.

Wartość uzasadnionych kosztów remontu została w sposób jednoznaczny i niekwestionowany przez strony określona przez eksperta z dziedziny budownictwa na kwotę 16.676,13 złotych.

Dla określenia wysokości należnego powodowi odszkodowania konieczna była jednak, oprócz powyższego ustalenia, także ocena postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. Pozwana powoływała się bowiem na zapis umowy prowadzący do pomniejszenia należnego odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynku.

Wskazać jednak należy, iż § 38 ust. 1 pkt 1 lit a) Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, statuuje zasadę obliczania należnego odszkodowania z uwzględnieniem wartości rzeczywistej, stanowi niejako przepis ogólny regulujący sposób ustalania wysokości należnego ubezpieczonym odszkodowania. W kolejnych ustępach omawianej jednostki redakcyjnej znajdują się natomiast sposoby ustalania wysokości odszkodowania w sytuacjach nieobjętych dyspozycją najbardziej ogólnego przepisu ustępu pierwszego. Dotyczą one m.in. metali szlachetnych (ceny obowiązujące w dniu powstania szkody), bagażu podróжного (wartość rzeczywista), szkody całkowitej lub utraty mienia (przeciętna wartość przedmiotu tego samego lub podobnego rodzaju i gatunku). Wszystkie opisane hipotezami ustępów 2 – 17 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia sytuacje zdają się mieć jednak jeden wspólny mianownik – wykraczanie poza ogólne ramy

sposobu ustalania wysokości odszkodowania określonego w ustępie pierwszym. Uznać je należy zatem za przepisy szczególne, wyłączające w opisywanych przez nie sytuacjach dyspozycję ustępu pierwszego. Nie sposób również inaczej interpretować ustępu 18, przewidującego sposób ustalania wysokości szkody w mieniu podlegającym naprawie odpowiednio do zakresu rzeczywistych uszkodzeń spowodowanych wypadkiem ubezpieczeniowym według poziomu cen szczegółowo opisanego w cytowanym dokumencie. Powyższy sposób regulacji wskazuje na wolę wyłączenia przez strony umowy, również w przypadku naprawy rzeczy, postanowień ustępu pierwszego, nakazującego uwzględnić rzeczywistą wartość budynku (a zatem pomniejszoną o stopień zużycia technicznego) na rzecz szczegółowych regulacji zawartych w ustępie 18.

Taką interpretację postanowień umownych łączących strony zaprezentował w swojej opinii również biegły z zakresu budownictwa. Choć oczywiście powołany w sprawie ekspert nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania wiążącej wykładni postanowień umownych, to jednak omawianą sytuację należy ocenić w kontekście tego, że żadna ze stron nie złożyła jakichkolwiek zastrzeżeń do przedmiotowej opinii. Przyjęta przez biegłego wykładnia § 38 ust. 18 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia w sposób bezpośredni wpływała zaś na ustalenie wysokości szkody. Uprawnionym zatem wydaje się wniosek, iż właśnie taki sposób wykładni oświadczeń woli stron zgodny jest z ich zamiarami w chwili zawierania umowy.

W konsekwencji Sąd uznał, iż brak było podstaw, z uwagi na fakt naprawienia szkody wyrządzonej w ubezpieczonym mieniu wicherą z dnia 18 listopada 2015 roku, do pomniejszenia wysokości należnego powodowi odszkodowania o stopień technicznego zużycia rzeczy (a więc do zastosowania § 38 ust. 1 pkt 1 lit a) Ogólnych Warunków Ubezpieczenia). Szacowanie wartości powinno odbyć się bowiem zgodnie z dyspozycją § 38 ust. 18 omawianego dokumentu. Mając na uwadze powyższe, a także przedstawiony przez eksperta uzasadniony koszt remontu spornej nieruchomości z uwzględnieniem zasad wynikających z § 38 ust. 18 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, stwierdzić należy, iż strona pozwana winna wypłacić powodowi odszkodowanie w kwocie 16.676,13 złotych. Uwzględniając jednak wypłaconą przed wszczęciem procesu na rzecz powoda tytułem odszkodowania w dniu 7 stycznia 2016 roku kwotę 1.860,87 złotych, a także wypłacenie w dniu 17 maja 2017 roku dalszego odszkodowania w wysokości 7.892,87 złotych, zasądzeniu na rzecz powoda podlegała jedynie suma 6.922,39 złotych (16.676,13 złotych - 1.860,87 złotych - 7.892,87 złotych = 6922,39 złotych). W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. W zakresie żądania zasądzenia odsetek istotne jest ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. W tym zakresie rozstrzygający jest art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Powód wezwał pozwaną do spełnienia świadczenia z umowy ubezpieczenia, zawiadamiając ją jednocześnie o wypadku, za pomocą wiadomości e-mail nadanej na elektroniczną skrzynkę pocztową pozwanej w dniu 14 grudnia 2015 roku. Tym samym ubezpieczyciel, nie spełniając w całości swojego świadczenia polegającego na naprawieniu szkody w wysokości ustalonej umową ubezpieczenia, popadł w opóźnienie po upływie 30-dniowego terminu od daty zawiadomienia o wypadku, tj. od dnia 14 stycznia 2016 roku. Od tego też dnia możliwym było zasądzenie należności odsetkowej. Uwzględniając jednak zgłoszone przez powoda roszczenie oraz treść art. 321 k.p.c. i wynikający z niego zakaz orzekania ponad żądanie pozwu należności uboczne zasądzono od dnia 18 stycznia 2016 roku.

Wysokość odsetek została określona na podstawie art. 481 § 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie 1 in fine k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielnia kosztów procesu, w myśl której strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, przy uwzględnieniu, że powód wygrał proces w 40 % (6.922,39 złotych / 17.346,39 złotych).

Stosownie do treści art. 203 § 2 zd. 2 k.p.c. powód traktowany jest jako strona przegrywająca proces także co do cofniętej części powództwa. Nie zaszedł bowiem w niniejszej sprawie szczególny wypadek pozwalający na uznanie powoda za wygrywającego proces pomimo cofnięcia powództwa, polegający na spełnieniu świadczenia przez stronę pozwaną po doręczeniu jej odpisu pozwu. Wręcz przeciwnie, strona pozwana świadczenie swoje w zakresie cofniętej

części pozwu (roszczenia w kwocie 7.892,87 złotych) spełniła jeszcze przed wytoczeniem powództwa, co wynika nie tylko ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ale także oświadczenia samego powoda (k.75). W tym zakresie powództwo nie było zatem niezbędne do celowego dochodzenia swych praw przez powoda. Stosownie zatem do przytoczonego już przepisu art. 203 § 2 zd. 2 k.p.c. powód powinien ponieść koszty związane z celową obroną swych praw przez pozwaną w zakresie omawianej kwoty.

Koszty procesu wyniosły łącznie 9.702 złotych, w tym po stronie powoda w kwocie 5.285 złotych (868 złotych tytułem opłaty od pozwu – art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie [Dz.U. z 2015 r., poz. 1800], 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz 800 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego – art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych[t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 300]), zaś po stronie pozwanej 4.417 złotych (3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz.U. z 2015 r., poz. 1804], 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz 800 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego– art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych[t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 300]). Pozwaną, zgodnie z powyższą zasadą, powinny obciążać koszty w wysokości 3.880,80 złotych (0,40 x 9.702 złotych), skoro jednak faktycznie poniosła koszty w kwocie 4.417 złotych, powód powinien zwrócić na jej rzecz kwotę 536,20 złotych (4.417 złotych – 3.880,80 złotych).

W toku niniejszego postępowania wygenerowane zostały również koszty sądowe, które tymczasowo poniósł Skarb Państwa w kwocie 91,52 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego (k.103). Uwzględniając treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz zasadę ponoszenia kosztów procesu w niniejszej sprawie Sąd nakazał pobrać od powoda kwotę 54,92 złotych (91,52 złotych x 0,60), zaś od pozwanej 36,60 złotych (91,52 złotych x 0,40) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.